ANY I. PALAMÓS 24 JULIOL DE 1898. N.° 23.

EL CORSO

I

Molt s' ha parlat del corso desde aváns de que 's declarés la guerra ab els Estats Units, y son molts los que s' extranyan de que 'l gobérn espanyol no hagi acudit á n' aquest medi de defensa.

Per aixó encara que algúns trobin que ja ha passat la ocasió crech convenient dirne alguna cosa, perque si bé tothom té una idea de lo qu' es el corso, pochs son els que sápigan fins allá ahont arriban las atribucións dels corsaris, aventhi qui 'ls confón ab els piratas, y altres que 'ls diferencían poch dels marinos de la Armada.

El pirata es un lladre que fa 'ls robos en alta mar; obra pe 'l seu compte y no 'l guía altre obgecte que 'l lucro.

Pera combatre la piratería va náixer el corso, que 's va fer prompte l' element més important de defensa de la marina mercant y un poderós auxiliar de la marina de guerra en la defensa de la patria.

Al pirata no 'l guía altre interés que l' individual: la marina de guerra té sols en compte l' interés de la patria: y 'l corsari participa de un y altre carácter: es un particular que pe 'l seu compte equipa y arma un barco pera fer la guerra al enemich ab la autorisació del gobérn, anomenantse patent de corso 'l document ahont consta dita autorisació concedida en determinadas restriccións.

Els corsaris están baix las ordres dels almiralls de la nació en interés de la que fan la guerra: 'ls hi está prohibit fer presa de barcos y altras naus que portin passaports de dits almiralls. Dehuen conformarse ab la lley de la guerra y á las reglas é instruccións qu' han rebut pe 'l corso. Son enemichs llegítims; y com els soldats en las guerras continentals poden apropiarse de lo que prenen al contrari seu. Dehuen respectar el territori marítim de las nacións neutrals.

Las presas no entran á formar part de son domini fins que las hagin portat á un port del seu pahís, ó de un aliat, ó de una nació neutral, y s' hagin declarat bonas per un tribunal marítim, ó de presas. Reglaments especials determinan si l' armador tindrá una prima; si l' Estat tindrá part en la presa; quina será aquella prima y aquesta part; la cuota que 's reserva al capitá del barco; la fiansa que s' exigeix al armador pera evitar abusos; etc. etc.

De totas aquestas limitacións y altras que solen constar en las patents, se 'n deduheix el carácter oficial que té 'l corsari, no obstant de ser de iniciativa particular l' armament del barco.

Y 'm fixo en aquest carácter, perque 'ls motius en que 's fundan els partidaris de la abolició del corso, justifican á mon entendre la abolició de la facultat de fer presas que 's don á la marina oficial.

Se comprenen las generosas tentativas que per la prohibició del corso se manifestáren ja en la Asamblea llegislativa de Fransa en l' any 1792: y 's comprén també 'l desitj de las grans potencias en aquest mateix sentit, motivat el d' aquestas per sentiments egoístas. Y aquest conjunt de tendencias doná per resultat la decissió del Congrés de París, celebrat al finalisar la guerra d' Orient entre Russia per un costat, y Turquía Fransa y la Gran Bretanya per un altre.

Ja al comensament de la guerra (1854) las duas nacións últimament citadas donáren sis setmanas de temps als barcos russos qu' esti-

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

guessin en ports francesos é inglesos, pera que poguessin sortir sense ser molestats.

Es precís fixarse en que si bé ni la Fransa ni la Inglaterra volguéren utilisar el corso, no fou per sentiments humanitaris, sino perque no hi havía necessitat, ya que 'l bloqueig efectíu del Mar Negre impossibilitá la navegació dels barcos russos.

Además á las nacións fortas no 'ls convé 'l corso: perque ab la superioritat de la armada tenen sempre la de véncer; sense qu' hagin de témer las pérduas del comers y la marina mercant, que ab el corso son els que son més amenassats.

Per aixó es degut á un sentiment egoista la prohibició del corso; y Espanya feu molt bé en no volguer aceptar aytal principi; com tampoch ho aceptáren els Estats Units, els que posáren com á condició, ab la qual firmarían la abolició del corso, la prohibició de las presas per la marina de guerra justíssima com demostraré més endevant; y que al no aceptarla las demés nacións, demostráren que no son els interessos generals els que inspiravan els seus actes, sino 'l del egoísme nacional.

Vegis are la declaració del Congrés de París: més com se faría aquest article massa llarch, ho deixaré per un altre número.

II

La declaració del Congrés de París, signada 'l 16 d' Abril de 1856 per la Fransa, l' Austria, la Gran Bretanya, la Prussia, la Russia, la Sardenya y la Turquía diu aixís: «Considerant que 'l dret marítim en temps de guerra ha sigut durant llarch temps l' objecte de sensibles disputas; que la incertitut del dret y dels debers, sobre igual materia, dona lloch entre 'ls neutrals y 'ls beligerants á divergencias d' opinió que poden portar serias dificultats y també conflictes d' importancia; que en consecuencia es ventatjós establir una doctrina uniforme tractantse d' un punt tant important; que 'ls plenipotenciaris reunits en el Congrés de París no sabrían correspondre millor á las intencións dels seus goberns, sinó introduhint principis fixos en las relacións internacionals.

Degudament autorisats els dits plenipotenciaris están convinguts per concertarse sobre 'ls medis pera arribar á aquest fí y haventse acordat, han decretat la següent declaració:

Primer. El corso es y queda abolit.

Segón. El pabelló neutral cubreix la mercadería enemiga, á excepció del contrabando de guerra.

Tercer. La mercadería neutral, á excepció del contrabando de guerra, no pot eser presa per l' enemich.

Quart. Els bloqueigos, pera esser obligatoris, deuhen esser efectíus, es á dir, mantinguts per una forsa suficient pera prohibir realment la entrada en el litoral enemich.

Els goberns dels plenipotenciaris abaix firmats, s' obligan á fer conéixer aquesta declaració als Estats que no han sigut representats al congrés de París y á invitarlos á que hi accedeixin.

Convensuts de que las máximas que acaban de proclamar han de esser acullidas ab gratitut per el mon enter, els plenipotenciaris abaix firmats, no dubtan de que 'ls esforsos del seus goberns, pera que la adopció 's generalisi, no siguin coronats d' un gran éxit.

La present declaració no es ni será obligatoria no més qu' entre las potencias que s' hi han ó s' hi haurán adherit.

El 12 de Juny de 1858 el Ministre d' Estat dirigía un informe al emperador Napoleón anunciantli qu' havía comunicat aquesta declaració á tots els goberns que no havían sigut representats al congrés de París, y que la major part l' havían acullida favorablement.

Espanya no volgué aceptar el primer punt per lo que no firmá la declaració; pero manifestá que aceptava els altres tres. Méjich feu igual resposta. Els Estats Units manifestáren que de bon grat s' adherirían á la major part de las potencias, si además de la prohibició del corso s' hagués anunciat el principi de que la propietat privada dels ciutadáns de las nacións en estat de guerra no podría ésser presa per las marinas militars respectivas.

La Assamblea del 1792, al parlar de la abolició del corso, hi feya seguir aquest punt. Y l, un sense l' altre, al meu entendre, no tenen rahó de esser.

El principal punt de vista contrari al corso, es la inseguritat en que posa al comers, per la legalitat de las presas que fan els corsaris; mes també fan presas els barcos de guerra, perjudicant per lo tant al comers, y no respectan la propietat privada.

La guerra sempre es un mal; y 'l progrés més gran sería 'l poguerla abolir: mes ja que aixó no es possible, just es que s' acceptin tots els principis que tendeixen á ferla més humanitaria. Avuy ja no hi ha 'l dret de vida y mort sobre 'l presoner, ni la esclavitut del mateix, sino que sa personalitat es respectada. En las guerra de terra se va introduhint la costum de respectar las personas y las propietats privadas,

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

essent just que s' extengui aquest principi á la guerra marítima.

Quan una comarca cambia de nacionalitat á consecuencia de una guerra, la propietat privada no cambia d' amo y essent aixis, ¿no es just que sia aixis mateix respectada la propietat dels barcos y mercaderias? Com argument contrari á n' aquest principi s' ha dit que la no interrupció del comers motivaría que las guerras fossin més llargas y mes freqüents: perque la por que al comers fa una guerra, moltas vegadas la evita. Pero si aquest argument se pren com á cert, resulta faborable al corso; perque establert aquest, el comers se troba molt més en perill, y molt més treballará pera evitar la guerra.

En bon principi de justicia donchs, á la abolició del corso ha de seguir la prohibició de fer presas á la marina militar, es á dir, assegurar la lliure navegació; com se demaná en la Assamblea francesa de 1792; y com demaná també M. de Marcy ministre dels Estats Units en el despatx de 28 de Juliol de 1856, en que posá dita condició pera adherirse á la declaració del Congrés de París.

Si aixis no 's fa no 's pot creure que las grans potencias s' inspirin en móvils de justicia; y per lo tant Espanya feu molt bé, en no volguer renunciar al corso.

¿Perque en aquestas circunstancias no l' ha usat?

No ho sabem; pero la vritat es que ab els progressos de la navegació, no tots els barcos son bons pera convertirse en corsaris; perque la qualitat que més necessitan es la velocitat, y qu' aquesta siga superior á la dels barcos de guerra. Y desgraciadament la nostra marina mercant es molt deficient, contant ab molt pochs barcos apropósil pera fer el corso.

DOCTOR H.

SANT SEBASTIÁ

PREMIADA EN LO CERTÁMEN DE GERONA

¡Espléndit mirador de la marina,
d' eixa bonica costa empordanesa,
que carinyosa besa
la blava onada de la mar llatina!

¡Munt que de Palafrugell al peu arranca,
formant l' últim grahó d' una cadena
que, de Llafranch la arena,
ab sa franja d' argent detura y tanca!

La cordillera que á Bagur rodeja
te veu sempre ascendir, cercant la costa;
lo sol, quan vá á la posta,
la llum d' un altre sol que 't deixa, enveja.

¡Qu' hermós, lo panorama que s' ovira
recorrent ton entorn, ta carretera!
¡quin glop de primavera,
camí del santuari, 'l cor aspira!

Allí, Palafrugell, vila industriosa,
al só del himne del travall s' afanya;
més ensá, l' ona banya
de Calella á la platje sempre hermosa.

Montrás enllá son campanar volteja,
com de polls un aixam volta á la lloca;
y ran sos peus de roca
lo camí ral, serpentejant, blanqueja.

Si al mar inméns, decantas la mirada,
¡com enlayra son vol la fantasía
sentint eixa harmonía
qu' engega eternament la inquieta onada!

¡Quin rull de tradicións al seny desperta
lo remoreix d' un mar rublert de gloria,
que usatjes, cants, historia,
lo pervindre y l' avior, lliga y concerta!

Dels glops d' escuma lo borbull de plata,
mil y mil iris ab la llum dibuixa,
quan lo sorral ne ruixa;
quan, desfents' pels penyals, rom sa cascata.

De Las Formigas cada illot esmenta
d' un almirall la empresa més geganta;
y aquí, á la Patria canta,
la tramontana qu' eixos llochs esventa.

¡Tot es bell en la costa benehída
qu' encercla aqueixa terra empordanesa,
bressol de ma infantesa;
de fadas, niu; toya, de flors guarnida!

Lo cap de Planas y 'l cap Roig, mirantse;
Pelegrí, Canadell y Mala-espina,
calas ahont, crestallina,
l' ona hi espira en randas d' or destrianse;

La Agulla de Castell, del puig desfentse,
y al firmament signant son dit de roca;
lo cel, que apar se toca
y 's confón, llá d' enllá, ab la mar inmensa.

De lo Cap-grós la penya gegantina
que vila y port de Palamós amaga;
l' ayre, que brunz y vaga
prenyat de flayres de la mar llatina.

Las Gabarras, vetllant per nostra terra;
la Vall-d' Aro lluhint d' argent sa platje;
lo pí de vert brancatje
que ran la costa en lo rocam s' aferra.

Lo suro, que de l' aura engelosida
recull eix besoteig que als cors encisa
y arbre es que simbolisa
per l' Empordá, el travall, qu' es font de vida.

Las masías de torre mitj runada;
de lo marí crestall, la inmensa llosa;
la punta caprichosa
de Forcats; la de Roca-foradada!

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Panorama imponent, plé de bellesa,
que á reposar convida y meditari
al peu d' aqueix santuari
que de la fé manté la pira encesa.

Lo sant que dins sa nau la gent adora,
guarda es dels pobles tots de la marina;
d' aquesta mar llatina
que tans cops ha tenyit, de sang, l' host mora.

Quan la peste delmá aquesta encontrada,
en lo Mártir posá sa fé sancera.
lo poble que venera
al sant Patró de nostra terra amada.

Per xó cumplint dels vots la prometensa
acut gent de per tot á sa ombra santa,
y 'ls goigs, lo creyent canta,
mentres lo sacerdot lo altar incensa.

. . . . . .

¡Salut, del mariner lo nort y guía,
estela venturosa d' esperansa,
que, de la fé en lloansa,
brilla en aquest rasser de nit y día!

¡Qué be la ciencia féu, lo munt del Guarda
llumenant ab lo far que llú en la costa,
quan, fugint á la posta,
s' amaga 'l sol, y vá morint la tarda!

FRANCESCH MARULL.

FLAQUESA HUMANA (1)

En Joan y la Mercé vivían estimant ell á ella, com á un fill una mare; y ella á ell no tant, casi be com á una mare un fill...

En Joan, per sa muller ¡qué no hauría fet! si vivía per ella y glatía per ella y ho hauría fet tot per ella...

Quan en los jorns xafagosos del Agost, trevallant dalt d' una embastida suava á mars y anava á defallir mitj aufegat per la calor, pensava de repent ab sa Merceneta y li entrava 'l delit com si hagués fet beguda, y trascava, trascava fins que 's feya fosch, que no se 'n feya may prou depressa per ell. Y aixís cada día, somiant ab lo dissapte hi harribava per fí y cobrava y ho donava tot á n' ella; tot, ni un ral pera beure se retenía; puig que pensava ja en son pervindre y qui sap si en los fills que podía tenir...

Un dissapte en havent cobrat, pensant ab sa esposa caminava rialler en vers sa casa ahont arribá al fí. ¡Ni may!... Tot era fosch; entrá palpant, palpant avansá; sentí remor y un crit y vegé á un home que fugía... pro no va fugir. L' agafá á temps y ab sas manassas li apretava la gargamella. Y mentres aixís lo tenía, un núvol li ofusca l' us de rahó y una massa de sang li pujá al cap, y seguí apretant, apretant... ¡Perdó!—cridá la Mercé espantada y avergonyida—y allavors ell apretá més y deixá anar un mort sobre las rejolas.....

***

En Joan aná á presiri y allí pudrintshi més que estantshi, passá set anys ab un rosech fondo que may lo deixava: Lo rosech de venjansa; d' escanyar entre sas manassas lo coll prim y fí de la Mercé tal com ho havía fet ab l' altre, y y ab aixó al cap sempre, sempre, arribá al tan anhelat jorn de llivertat.

Era un matí; la terra somreya y 'l cel donava goig ab son blau tan pur, tan pur... pro ell tot ho veya fosch, negre com lo seu cor... Depressa, frenétich s' avalansá cap á casa seva barbotejant—¡are! ¡are! ¡per fí!... y pujá l' escala d' una revolada y obrí la porta y...

La Merceneta estava allí pentinantse ab sa cabellera sedosa y negre entre sas mans; ab aquells ulls blaus com lo cel, ab aquell cos tant ben tornejat, ab aquella boqueta niu de petóns qu' emborratxavan...

—¡Ay! ¿tú aquí Joan?—cridá la Mercé y corrí á abrassarlo. Y ell forsejant, forsejant se deixá dur; pro de cop se refá, va pensar ab sa venjansa, en escanyarla... y ella quedá mirantlo tan de prop, tan de prop y ab aquells ulls... que al cap d' un rato de mirarse sens dirse res, s' ajuntáren, s' acostáren sas bocas y 's besaren...

P. COLOMER.

(1) Inspirat en lo drama *Juan José*.

VISIÓ

Tant sols t' he pogut veure una vegada
y ja per sempre mon amor t' emportas;
¡quin atractíu més grant te ta mirada!
¡en ton ser, amagat, quin imán portas,
que no més ab ton frech tot me trasbalsas,
deixant á ton lleu pas lo súbtil rastre
d' un grat perfúm, que ubriagador m' encisa,
y esclau me fa quedar entre tas gracias!
¿Ets dona, ó angel, ets visió ó materia?
¿Oh ets acás concepció que idealisada
per els esclats de pensa febrosenca,
lluheixes galas que jamay n' ostenta
la dona que veyém aquí en la terra?
O bé potser que Deu t' hagi creäda
per resumir en tú suma bellesa;
ab formas sens igual, ab carns ambrinas,
irresistible y atractíu ton rostre,
tot un conjunt de plástica harmonía?
¡Jo no ho sé pás! Lo que sí puch jurarte,
qu' un día te vegí y 'm subjogares
ab los radiants esplets de ta hermosura;
y que desde llavors, si vull trobarte,
no més la veig en somnis ta figura.

J. PORTALS Y PRESAS.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

RECORTS ÍNTIMS

Despertém un recort del bon temps, dels días alegres de la joventut en que la llum mata á l' ombra, en que lo goig aufega las penas.

Diuhen que la causa mes petita determina á voltas grans efectes, y aixís ho havém de creure.

Miréu sino lo sensfí de aconteixements que 's podrían produhir de cosa tan petita com la gota de tinta que suca del tinter la afilada ploma y la escampa després damunt lo paper en forma de lletras.

Mes, rés de divagacións sobre aquest tema. No he fet més que senyalar una idea que te relació ab lo que avuy me mou á escriure aquestas ratllas.

Girém enrera fulls y més fulls del llibre de la vida y deturemnos en una de sas páginas.

Es nit de ball en lo Cassino de la vila. No cal descriure la festa: regna en aquells salóns la animació de costúm y serveixen de march hermosíssim, á la sala de ball, un sensfí de nenas bellas.

Enterat pels amichs organisadors de la vetllada, del ordre del programa, vaig donarme pressa en escriure 'l pel meu gobern darrera d' un cromo molt elegant que 'm vingué á la ma, jo no sé com, y 'l duya en la butxaca batejada, ab lo nom de infern, al objecte de anarlo consultant en los intermedis.

La primera vegada de intentar llegirlo per traure compte dels balls que volía ballar, fou devant de las amigas; y, com ja poden suposar, vaig oferirlo á una d' ellas, y va aceptarlo.

Enlloch de llegir los balls del *Cromo-programa* me vaig estimar més intentar llegir en los ulls de aquellas hermosas nenas los ensomnis é il-lusións que animan y hermosejan la espléndida vivor de sas miradas.

. . . . . .

¡A qué continuar parlant de aquella nit de ball! Torném á girar fulls y més fulls... Ha passat molt de temps desde allavors y enlloch de trobarnos en un ball de cassino nos trobém are en un ball de tarde. Los amichs reparan que ballo més que de costúm ab una de las amigas, me diuhen que 'ls sembla que sento predilecció molt marcada envers ella y, no contents ab aixó, fins algún assegura qu' ella y jo ja som promesos.

Com que tractanse de solters aquestos pressentiments dels amichs un día ó altre passan á sa realisació, he de confessar que no s' equivocavan.

Lo pensament dels companys estava en vigília d' ésser la veritat.

. . . . . .

Girém un altre full.

Los amichs tenían rahó. Ja 'm tenen pujant escala amunt lo domicili d' ella y entrant en sa habitació al objecte de formalisar l' assumpto del prometatje y la pronta realisació del matrimoni.

Lo primer que se 'm presentá al devant al entrar en sa cambra fou, penjat ab un llas de color en lloch preferent de la paret, lo *cromo-programa* del que ja 'n tenen coneixement.

Ella, n' era la noya á quí jo l' había donat la nit de ball en lo Cassino.

¡Quí 'ns ho tenía de dir que ab lo temps seríam promesos y que aquell cartró il-lustrat passaría á ésser unjorn prehuat recort de familia!

Donchs, sí; *ella*, es avuy ma esposa! Si 's dignan posar la petjada en nostre niuhet d' amor, hi veurán penjat també, lluhint entre 'ls adornos de la sala, un objecte sencill pero de gran valor per sos duenyos: lo *Cromo-programa*.

¿Quí sab si algún día algún de mos fills lo despenjará, donantlo també per atzar y trobantlo després, de nou, á casa de la xicota?

VALENTI JULIVERT.

NOVAS LOCALS

En lo número primer del «Semanario de Palamós» que 's publicá lo día 4 de Octubre de 1883, portava la següent notícia:

«Havém tingut lo gust de llegir una comunicació per la cual lo Iltm. Sor. Director General de Instrucció pública concedeix á nostra vila la colecció n.° 837 de Bibliotecas populars, la que estará á cárrech del professor D. Jaume Margarit y se instalará en un dels locals de las Casas Consistorials.»

Han transcorregut 15 anys y encare esperém rebre la esmentada Biblioteca.

***

Lo mateix «Semanario de Palamós» en sa edició del 25 d' Octubre del mateix any se queixava del mal estat de la carretera de Palamós á Gerona, en lo tragecte fins á Palafrugell, planyentse de que no s' empleés pedra de Torrent en la mateixa.

Nosaltres nos havém queixat en lo número 10 de nostra publicació y ab tot, la carretera continúa encare com avants.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Los aficionats á Festas Majors estarán la setmana entrant d' enhorabona. Demá se celebrará la de Montrás, el día 29 la de Calonge y el día primer d' Agost la de Sant Feliu de Guixols.

La nit del dissapte día 16, festivitat de la Verge del Carme, se balláren sardanas en la Plassa de Sant Pere, vegentse molt concorregudas.

La esposa de nostre amich y col-laborador en Romualdo Vidal, de Palafrugell, ha donat á llum un robust nen al que desitjém molts anys de vida, y felicitém coralment á sos pares.

Per Decret publicat en la *Gaceta de Madrid* desde 'l día 15 de aquest mes quedan suspesas en tota Espanya é illas adjacents las garantías Constitucionals y es posada en vigor la Lley d' Ordre públich del 23 de Juliol de 1870.

Segóns llegím en algúns diaris, corren bitllets falsos de 100 pessetas ab lo bust de Jovellanos, emissió de! 24 de Juliol de 1893. Se distingeixen dels bons en que las lletras B. E. y la xifra 100 qu' están sobre 'l teixit, y 'l bust central transparent, son del tot imperfets y sense detalls.

La Direcció general de Correus ha modificat las ordres que había donat relativas á la exempció en las targetas postals del impost de guerra. Are venen donchs subjectes á aquell impost, y deuhen portar per lo tant lo sello de guerra.

Divendres de la setmana passada morí á Barcelona lo inspirat compositor don Fermín María Alvarez, autor de mes de 300 obras.

Lo Sor. Alvarez era molt conegut en nostra vila, ahont residí molts anys durant sa joventut, en companyía de sos pares y germáns.

Enviém nostre més sentit pésam á sa distingida familia, y molt particularment á son germá don Carmelo, ab quina amistat nos honrém.

Diumenje á la nit se doná un ball en el «Casino de la Unión» que no resultá tan animat com l' anterior.

En cambi hi hagué molta animació lo dillús en el carrer Major ahont per la nit se ballaren sardanas.

Per ausencia de D. Miguel Matas Tauler, s' ha fet cárrech de aquesta alcaldía lo tinent d' alcalde D. Enrich Marqués.

Segóns nos informan per bon conducte, ahí debía arribar lo Iltmo. Sr. Bisbe de Girona, quina visita estava ja anunciada desde fá algúns días.

Creyém, donchs, que al repartirse aquest número haurá fet ja sa entrada en nostra vila.

La calor s' ha deixat sentir aquesta setmana de un modo extraordinari, y la boyra que ha regnat durant algúns días á certas horas, ha contribuhit notablement á aumentar la xafagor que se experimenta.

Secció Comercial

Desde 'l dia 13 de Juliol lo moviment de nostre port ha sigut lo següent:

ENTRADAS

De Lloma, vapor danés «Ch. R. Broberg», de 718 tons. cap. Harder, ab efectes de tránsit.—De Barcelona, llaud «Manuelito», de 22 tons. patrón Gallart, ab efectes.—De Bilbao y escalas, vapor «Cabo Peñas», de 1.213 tons., cap. Guerrica, ab suro, portant de remolch la goleta «Teresa», procedent de Valencia y San Feliu, ab efectes.

DESPACHADAS

Pera Barcelona, llaud «Manuelito», ab lastre.—Pera Copenague, vapor danés «Ch. R. Broberg», ab suro.—Pera Cette y Marsella, vapor «Cabo Peñas», ab taps de suro.

Lo día 19 del corrent mes se celebrá en la vehína població de Sant Feliu de Guixols una reunió de fabricants y exportadors de taps de suro, de diferentas localitats de nostra comarca, al objecte de tractar del nou impost creat pel gobern. Acordaren enviar á Madrit una comisió composta de quatre delegats, al objecte de que practiquin las gestións necessarias en bé de la industria, salvantla aixís de la ruína casi segura que se li espera si lo Gobern no modifica en sa forma la nova tributació.

En lo diari de Barcelona «La Publicidad» corresponent al día 19 y referintse també á la industria tapera, hi trobém lo telegrama següent:

Madrid, 18.—5'30 tarde.—Lo representant de la industria tapera de la provincia de Gerona ha celebrat una nova conferencia ab lo ministre de Hisenda. El Sr. Puigcerver ratificá l' oferiment de concedir tres classificacións á las patents pera la exportació dels taps, aixís com senyalar un epígrafe á los desperdicis de suro.

Referent á las cantitats satisfetas per los exportadors, ha dit que podrán reclamar sa devolució, debent conservar ab aquest fí las cartas de pago y las facturas.

J. C. C.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

J. BURELL & Cia

CONSTRUCTORS

Vila y Vilá, 117.--BARCELONA

Especialitat en Yachts,

Llanxas de vapor, Remolcadors, Canúas, Canots, Llanxas de Salvament, etc.

TALLER DE VELAMEN

Unich á Catalunya y á Espanya pera Yachts, tendas pera 'l camp, bany, cassera, etc.

Lonas inglesas y del pais

Direcció telegráfica, «**YACHTS**», BARCELONA

Casa constructora del bot de salvament de Sant Feliu de Guixols.
YACHTS fets per J. Burell: **Nitetis, Atlant II, Atlant I, Niobe, Conqueridor I, Conqueridor II,** del Real Yacht Club de Barcelona.

NIOBE, constructor Burell, 3 primers premis.

FABRICA DE GORRAS Y CORBATAS
DE
Pere Berta
Carrer MAJOR, 32.—PALAMÓS.

Estém acabant de confeccionar un variat y complert assortit en gorras d' estiu de la més alta novetat.

CINTURÓNS per senyoreta, de gust últim y confecció esmerada.

CAMISAS, CORBATAS, COLLS y PUNYS de fil, etc.

Novetat, Varietat, Baratura.

LLIBRERIA Y CENTRE DE SUSCRIPCIONS
DE
Salvador Plaja Villena
Palamós.

Se serveixen tota mena d' obras á la bestreta y á plassos.

Representant á Palamós de la sociotat de **Informes comercials y cobros atrassats, comisións, consignacións y representacións dels senyors**

SATORRES y MADRENAS,
de BARCELONA.

Els Quatre Gats

Carrer de Montesión

Barcelona.

Local artístich. Café y begudas d' inmillorable calitat.

La visita á ELS QUATRE GATS es indispensable á tot bon "touriste,,

Excelent cuyna catalana.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

SASTRERIA

Las dos Américas

DE

JOAQUIM DAURA

13, Unió, 13

Barcelona

Elegancia en lo tall, confecció perfecta preus módichs.

Gran y variat assortit en novetats del país y extrangeras.

Totas las temporadas visita 'ls pobles de *Palamós, Sant Feliu de Guixols* y *Palafrugell* ab un grandiós mostruari.

Estampa d' en Octavi Viader.—Sant Feliu de Guixols.

Pasteria inglesa

D' EN

Alfons Vilarasau

Carrer de PELAYO, 6, bis.

BARCELONA

Especialitat en **lunchs**.

Se recomena á tots los estudiants. Als que sian fills de PALAMÓS y ensenyin LA SENYERA, gran rebaixa de preus. Un *bard*, 0'10 pessetas.

Imprenta i Llibreria de L' AVENÇ

DE

Ronda de l' Universitat, 4.—BARCELONA

—=—

Cançons catalanes, harmonisades per

Enrich Morera.

Sant Ramón, Plany, El comte Arnau, El Rossinyol, Montanyes de Canigó, Els Segados, etc.

Una, dos rals.

MEDICAMENTS ACREDITATS

Recomenats per la Ciencia Médica

Xarop de Hipofosfits I MBERNAT

El mellor de 'ls *tónichs reconstituyents* coneguts, obre l' apetit, cura la *anémia clorosis* (color: pálits), enfermetats medulars, *histerisme, insomni:* de efectes sorprendents en las convalessenciass frasch **10** rals.

Xarop de Fosfat de Cals Gelatinós GIMBERNAT

De gust agradable com l' horchata, util per afavorir lo desarrollo oseo y en la curació del raquitisme y escrofulisme, recomenable en los **embarasos** y **lactancia**: frasch **6** rals.

Vi de Nou de kola GIMBERNAT

Poderós aliment d' estalbi, regulador del cor, estimulant de las funcións digestivas y despertador de tot organisme empobrit: preu **8** rals.

Vi Iodo Tánich fosfatat

De mellors resultats que l' **oli de fetje de bacallá** en la tisis, escrofulisme, debilitat general y menstruacións penosas: preu **8** rals.

Licor dinamogénich GIMBERNAT

A base de Morruol (principi actiu del oli de bacallá nogal y lacte fosfat de cals: frasch **12** rals.

Pastillas GIMBERNAT Cloro-boro-sódicas á la Cocaina

Contra las enfermetats de la boca, y laringe. Conservan la veu y evitan la fatiga: preu **8** rals.

Venta al por major. Farmacia del autor, Conde del Asalto, 14, Barcelona

DETALL EN TOTAS LAS FARMACIAS

PALAMOS, D. JOAN VILAR, FARMACEUTICH.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós